

Guido Wernink en Sarah Leers

Human Design

De blauwdruk van je leven

Voorwoord

‘Geloof me niet en vertrouw me niet.’ Toen ik Guido ontmoette in september 2008, was dit zo ongeveer het eerste wat hij tegen me zei. Ik kwam bij hem voor de analyse van mijn persoonlijke design en was op zoek naar meer inzicht in mezelf. Zijn advies sloeg ik dan ook hartelijk in de wind. Ik wilde hem juist geloven en vertrouwen.

Maar tijdens het consult werd me al snel duidelijk waarom Guido mij deze waarschuwing gaf. De uitspraken die hij deed kwamen op mij nogal drastisch over. ‘Jij bent hier om impulsief te zijn,’ zei Guido resoluut. En: ‘Jij bent hier niet om hard te werken.’ De vanzelfsprekendheid waarmee hij zijn kennis deelde, zijn formele taalgebruik en de grote hoeveelheid gedetailleerde informatie die hij uit mijn Human Design-kaart kon afleiden, wekten bij mij een lichte ergerenis. Terwijl het volgens Guido allemaal heel simpel was, raakte ik er juist van in de war. Ik moest nog maar zien of het allemaal wel klopte.

Human Design is een systeem dat inzicht geeft in wie je werkelijk bent, op basis van je geboortemoment. Dat ge-

beurt op een heel stellige manier. Aan de hand van een eenvoudige, schematische tekening kan een Human Design-analist in één oogopslag zien: dit ben je wel, dat ben je niet. Er zijn geen grijze gebieden. Niet alleen is het systeem heel zwart-wit, het heeft vaak ook een confronterende boodschap. Want volgens Human Design leven we bijna allemaal naar onze conditioneringen, in plaats van onze ware natuur. Dat gold ook voor mij. Terwijl ik altijd enorm bedachtzaam was en een eeuwig twijfelaar, liet mijn design zien dat ik juist impulsief moet zijn, dat ik kan afgaan op mijn eerste idee. Terwijl ik hele lijsten met klusjes afwerkte en altijd productief wilde zijn, bleek dat mijn bijdrage ligt in observeren en adviseren. Als ik Human Design moest geloven werd achteroverleunen voor mij het nieuwe bezigzijn en wachten het nieuwe doen.

Het beeld dat Human Design van mij schetste, week af van de manier waarop ik tot dan toe had geleefd. Wilde ik leven volgens mijn werkelijke zelf, dan zou er dus iets moeten veranderen. Toen dat tot me doordrong, begreep ik pas waarom Guido mij adviseerde niet alles van hem aan te nemen. Wat ik te horen kreeg over mezelf, zou wel eens confronterend kunnen zijn.

Ondanks mijn twijfels na die eerste ontmoeting met het Human Design-systeem, won mijn nieuwsgierigheid het van de scepsis. Ik verdiepte me verder in de theorie en experimenteerde met wat mij werd aangereikt. Wat betekende het om minder proactief te zijn en te wachten tot ik werd uitgenodigd om mijn bijdrage te leveren? Wat zou er gebeuren als ik mijn eerste impuls zou volgen? Het ging er niet meer om of het systeem klopte of niet. De vraag was nu of ik

de kennis over mezelf ook kon toepassen in het echte leven.

Sinds dat eerste consult bij Guido werd ik me bewust van mijn eigenschappen en beperkingen en kreeg ik inzicht in mijn specifieke rol in het leven. Maar ik leerde ook dat het helemaal niet eenvoudig is om je ware natuur te volgen. Wat Human Design betoogt, staat in allerlei opzichten namelijk haaks op de maatschappelijke norm. De heersende opvatting is dat we het leven zelf in de hand hebben, dat we proactief en ondernemend moeten zijn en dat we een eigen wil hebben waarmee we het leven kunnen sturen. Human Design beweert echter het tegendeel. Het systeem laat zien dat onze rol in het leven al voor onze geboorte is bepaald. In plaats van alles te controleren vanuit ons denken en al in te grijpen voordat het leven zich kan manifesteren, kunnen we achteroverleunen en toeschouwer zijn. Het is niet aan ons om alles te bepalen en we hoeven het ook niet in ons eentje te doen. Human Design vraagt ons meer te ontspannen, zodat ons leven de vorm kan aannemen die voor ons is bedoeld.

Dat klinkt natuurlijk makkelijker dan het is. Want hoe geef je je over aan het leven als je het gevoel hebt dat je daardoor kansen misloopt? Hoe maak je pas op de plaats als iedereen om je heen maar door blijft rennen? Als je niets doet, dan gebeurt er ook niets. Het antwoord is haast banaal en voor bijna iedereen eenduidig: heb geduld. Accepteer de situatie waar je in zit en wacht tot vanzelf duidelijk wordt hoe en wanneer je stappen kunt zetten. Ga maar eens na hoe vaak kwesties zich vanzelf oplossen als je ze op hun beloop laat. En denk eens terug aan de belangrijke veranderingen in je leven. Kwamen ze tot stand doordat jij van de ene op de andere dag anders handelde? Of zie je, achteraf misschien,

dat het leven zich al langer voorbereidde op een nieuwe fase? Als je openstaat voor de signalen, dan laat het leven je duidelijk zien wat voor jou de bedoeling is. In de tussentijd bedrijf je de kunst van het actieve niet-doen.

Om je hierin een houvast te bieden, formuleert het Human Design-systeem voor ieder van ons een handleiding. Deze handleiding kun je zien als een richtlijn om dat wat in potentie in jou aanwezig is, beter te kunnen benutten. Het leert je keuzes te maken overeenkomstig je natuur. Ondanks het feit dat je rol en richting in het leven al bepaald zijn, kun je er met deze handleiding wel voor kiezen om met de stroom mee te bewegen, in plaats van ertegenin. Je hebt geen vrije wil, maar met deze handleiding leef je je leven alsof je er wel een hebt.

Vaak heb ik gedacht: ik leg Human Design terzijde, de wereld draait ook wel zonder dit systeem. Want ik zal nooit zeker weten of het klopt. En als ik wil leven volgens mijn ware natuur, dan moet ik gevoelsmatig steeds het tegenovergestelde doen van wat ik gewend ben. Dat vraagt te veel. Maar telkens weer kwam Human Design terug op mijn pad. Niet alleen omdat ik in mijn eigen leven met de eigenschappen van mijn design werd geconfronteerd, maar ook omdat ik zag hoe andere mensen worstelen met hun conditioneringen en hoe Human Design daar verlichting in kan geven. De inzichten die ik had opgedaan, kon ik niet meer wegstoppen. Human Design werd deel van de manier waarop ik naar het leven kijk, inclusief de stelligheid, het specifieke taalgebruik en de tegendraadse opvattingen.

Dit boek kwam tot stand op basis van de verhalen van Guido over zijn persoonlijke ontwikkeling en hoe die gelijk

opliep met de ontwikkeling van het Human Design-systeem vanaf de prille jaren. Maar dit boek heeft niet als doel om Guido te profileren als persoon. Het is niet aan hem om voor te schrijven hoe je moet leven op een juiste manier. Het is niet aan hem om levens te veranderen. Wel gaat dit boek over een systeem, een manier van kijken die een hulpmiddel kan zijn op je levensweg. In dit boek wordt je iets aangereikt, een instrument om mee te experimenteren en te kijken of je er in je dagelijks leven iets mee kan. Geloof het niet en vertrouw het niet, maar gebruik het goed.

Sarah Leers

Den Haag, juni 2013

Om inzicht te krijgen in jouw persoonlijke design kun je je geboortegegevens invoeren via www.humandesign.nl. Je wordt dan doorgelinkt naar de website van *Jovian Archive*, de officiële internationale Human Design-organisatie waar Guido als analist aan gelieerd is.

De beperking van het denken

Ze zeggen wel eens dat je geïnfecteerd kunt raken met het Human Design-virus. Dat was bij mij als jongeman zeker het geval. Niet lang nadat Human Design op mijn pad was gekomen en ik een persoonlijke analyse had laten maken van mijn design, besloot ik zelf Human Design-analist te worden. In die tijd bestond er nog geen software om designs te berekenen. Ik deed een aantal trainingen, waarin ik leerde hoe ik de Human Design-formule kon gebruiken om een design te ontrafelen. Ik ging helemaal op in het systeem, ik vond het machtig interessant en oefende zo veel mogelijk.

Omdat een persoonlijk design gebaseerd is op geboortegegevens, vroeg ik aan iedereen die ik kende of leerde kennen wat zijn of haar geboortetijd was. Zo kwam ik in de trein een keer een oude schoolvriend tegen die ik al jaren niet gesproken had. In plaats van hem te vragen naar zijn bezigheden en hoe het met hem ging, vroeg ik meteen: ‘Wanneer ben je geboren? En weet je ook hoe laat?’ Ik vertelde dat ik bezig was met een systeem dat Human Design heet en ik heb hem de hele treinreis proberen uit te leggen wat dat allemaal inhield.

Net als in de astrologie spelen in Human Design de objecten in het heelal een belangrijke rol. Planeten worden geassocieerd met specifieke eigenschappen en de stand van de planeten kan bepalend zijn voor hoe die eigenschappen tot uiting komen. Ik leerde de positie van de hemellichamen te berekenen en verbindingen te maken met de verschillende systemen die Human Design gebruikt. Op de muur van mijn kamer had ik de astrologische dierenriem getekend, zodat ik van moment tot moment met punaises kon aangeven wat de stand van de planeten was. Op die manier hield ik bij hoe ze invloed uitoefenden op mijn innerlijke belevingswereld en de dagelijkse loop van gebeurtenissen.

Homogene wereld

Doordat ik er zo intens mee bezig was, maakte ik me de theorie van Human Design heel snel eigen. Ik zag steeds meer verbanden en ging helemaal op in de ontdekking van nieuwe kennis over mezelf en de mensen om me heen. Wat me het meest opviel, is hoezeer wij ons allemaal laten meeslepen in een homogene wereld. We richten ons leven in zoals dat van ons wordt verwacht en streven allemaal zo'n beetje hetzelfde na. De meeste mensen staan er nauwelijks bij stil hoe ze in elkaar zitten. We passen ons aan aan de maatschappij omdat we de orde niet willen verstoren, omdat we bang zijn of omdat we gewoon niet beter weten.

Ik kwam erachter dat Human Design ons verder laat kijken. Als het de bedoeling is dat wij allemaal min of meer hetzelfde leven leiden, hoe kan het dan dat ik heel andere talenten en beperkingen heb meegekregen dan mijn zusjes? Waarom zou jij net zo communicatief moeten zijn als je

beste vriend of net zo energiek als je collega? We kwamen als uniek wezen ter wereld en zijn ons in de loop van ons leven gaan gedragen zoals de mensen om ons heen. Door me in Human Design te verdiepen raakte ik ervan overtuigd dat ons leven zo niet is bedoeld. Toen ik de wereld door een Human Design-bril begon te zien, ontdekte ik veel meer nuances. Ik kreeg oog voor de verscheidenheid en de uniciteit van mensen. Ik zag dat vrijwel iedereen zich laat homogeniseren door de massa, terwijl we allemaal unieke eigenschappen hebben waarmee we een bijzondere bijdrage kunnen leveren aan het geheel.

Ik weet nog dat ik echt geraakt was toen ik het design van mijn vader bestudeerde. Mijn vader en ik zijn allebei ondernemende types, maar er was vaak een strijd tussen ons. We botsten soms behoorlijk. Toen ik voor het eerst zijn design bekeek, begreep ik dat de manier waarop hij het leven benadert precies tegenovergesteld is aan die van mij. Terwijl ik een dromer ben, een emotioneel mens, is mijn vader juist heel zakelijk en praktisch. Hij vertrok naar het Verre Oosten om daar fortuin te maken en spoorde mij altijd aan om aan de slag te gaan, om mijn zaakjes goed op orde te hebben. Maar ik ging precies de andere kant op. Ik ging niet aan de slag. Ik reisde naar het westen, Amerika, Hawaï, op zoek naar romantiek. Door Human Design werd ik me ervan bewust dat iedereen andere drijfveren heeft en dat die verankerd liggen in wie we zijn. Het heeft geen zin om je daartegen te verzetten, om te proberen de ander te overtuigen. Iedereen benadert de wereld op een specifieke, eigen manier. Zo ontdekte ik gaandeweg steeds nieuwe subtiliteiten. Human Design gaf veel meer gelaagdheid en verdieping aan mijn leven.

Maar terwijl mijn kijk op de wereld kleurrijker werd, merkte ik dat de mensen om mij heen zich daar niet door lieten enthousiasmeren. Ik begon te begrijpen dat veel mensen een gehomogeniseerd leven eigenlijk helemaal niet erg vinden. Ik zag hoe moeilijk het is om je te onttrekken aan de zuigende kracht van het maatschappelijk geaccepteerde. Onze gehomogeniseerde wereld stimuleert ons om vooral niet af te wijken van de norm. We ontwikkelen nauwelijks onze unieke kwaliteiten. We streven naar uiterlijke vooruitgang, maar laten onze innerlijke wereld verkommeren. Er wordt van ons verwacht dat we ons conformeren aan het algemene beeld. Ik realiseerde me nu dat er veel moed voor nodig is om daarvan af te wijken, om te leven vanuit authenticiteit.

Computer

In de jaren dat ik me de theorie van Human Design eigen maakte, kwam ik steeds vaker tot de ontdekking dat de formule correct was. Ik toetste de formule aan de mensen om mij heen en zag dat de uitkomsten van de Human Design-berekening inderdaad overeenkwamen met hun persoonlijkheden. Maar wat ik uit het oog verloor, was dat geen enkel mensenleven te herleiden valt tot een systematische theorie. Ik probeerde alles te verklaren aan de hand van de berekeningen en schema's. Maar de conditioneringen die een rol spelen vanaf het moment van onze geboorte, en de manier waarop wij reageren op bepaalde gebeurtenissen, zijn nooit precies te voorspellen. Hoe graag we ook zouden willen dat er een handboek van ons leven beschikbaar is, waarin we kunnen opzoeken waarom de dingen gebeuren

zoals ze gebeuren. Human Design is geen toverformule die ons beschermt tegen de moeilijkheden van het leven. Toch was ik zo onder de indruk van het systeem dat ik mezelf er helemaal in verloor. In mijn verlangen naar een authentiek en vervullend leven had ik alle hoop gevestigd op de kennis van Human Design. Als ik maar genoeg zou begrijpen en in staat zou zijn om analyses te maken, zou ik mijn leven leiden op de manier die voor mij was bedoeld, zo was mijn overtuiging.

Daarmee zag ik een belangrijk aspect van Human Design over het hoofd. Het systeem leert ons namelijk dat ons denken niet bedoeld is om beslissingen te nemen. In onze evolutie als mens hebben we ons heel sterk mentaal ontwikkeld. Met onze mentale, cognitieve capaciteiten kunnen we heel ver gaan, dat blijkt wel uit de immense wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen van de afgelopen eeuwen. Ons denken heeft de functie om objectief waar te nemen, te categoriseren, benoemen en ordenen, net als een computer. Maar we realiseren ons nog niet dat we met ons denken geen juiste beslissingen voor onszelf kunnen nemen. Het denken kan geen persoonlijk waardeoordeel vellen. Misschien is het wel eens voorgekomen dat je een lijst maakte met voor- en nadelen voor een bepaalde beslissing en dat het alsnog niet lukte om de keuze te maken. Je probeerde op basis van mentale informatie een afweging te maken. Omdat ons denken slechts een deel van de werkelijkheid kent, kan het alleen maar feiten ordenen. Net zomin als een computer kan ons brein waarde toekennen aan feiten of informatie in een bredere context plaatsen.

Human Design is een theorie, een formule die we in eerste instantie alleen met onze ratio kunnen begrijpen. En tegelij-

kertijd laat Human Design ons zien dat niet het denken de autoriteit heeft, maar dat het juist het lichaam is dat het leven bepaalt. Dat is de paradox waar ik in het begin mee worstelde en waar iedereen die kennismaakt met Human Design op een gegeven moment tegen aanloopt: via het denken laat het systeem ons zien dat het in het leven niet in de eerste plaats om het denken gaat.

Het lichaam weet meer

In Human Design wordt het lichaam gezien als een voertuig. Zonder dit voertuig is er geen leven, geen bewustzijn en geen weten mogelijk. Het is het lichaam dat geniet of lijdt. Het is het lichaam dat de gevolgen van onze beslissingen ondervindt. Het is daarom ook het lichaam, en niet het denken, dat het best in staat is om beslissingen te nemen. Per seconde komen er via onze zintuigen een paar miljoen prikkels onze hersenen binnen. Ons denken kan er daarvan maar een paar bewust verwerken, terwijl ons lichaam de overige miljoenen prikkels onbewust registreert. Leer je luisteren naar de wijsheid van je lichaam, dan kun je het leven gaan leiden dat voor jou bedoeld is, en niet het leven van een ander.

Dat betekent echter dat je ervoor moet zorgen dat het denken zijn macht uit handen geeft. Voor ons voelt dat alsof we ons laten vallen in een donkere, onmetelijk diepe put. Het betekent dat we de schijnbare controle uit handen geven. En dat gaan we liever uit de weg.

Mensen die voor het eerst kennismaken met Human Design vragen vaak aan mij: geloof jij er echt in? Geloof je dat het lichaam meer weet dan wij met ons denken kunnen bevatten? Mijn antwoord is dan stevast: het gaat er niet om of

je het gelooft of niet. Geloven is bij de meeste mensen namelijk ook iets wat zich in het denken afspeelt. Vaak wordt een mentale overtuiging beschouwd als geloof, terwijl dat juist niet is waar het hier om draait. Het gaat erom dat je experimenteert. Dat je de kennis toepast in je leven en kijkt, voelt, of het klopt.

Experiment

Maar hoe begin je daarmee, met het loslaten van het denken? Hoe kun je in contact komen met het lichamelijke weten? Dat is de uitdaging waar je voor staat als je met het Human Design-experiment begint. Ook ik heb hier in de beginjaren flink mee geworsteld. Ik richtte me bijna helemaal op het begrijpen van en denken over het systeem, maar ik verloor de aardse, lichamelijke kant uit het oog.

Niettemin was dit een noodzakelijke en enorm waardevolle fase in mijn proces. Door het aftasten van uitersten kon ik in het midden uitkomen. Dat is ook wat Human Design tweebrengt: het nodigt je uit om het tegenovergestelde te doen van wat je gewend bent. Het vraagt je om te stoppen met doen wat je altijd al deed en een nieuwe, authentieke weg in te slaan.

Human Design heeft een aantal uitgangspunten die heel duidelijk, heel zwart-wit zijn. Je hebt iets wel of je hebt iets niet. Als je eenmaal weet wat wel en niet tot jouw design behoort, kun je met die informatie aan de slag. De formule zal je stap voor stap begeleiden in het loslaten van de alleenheerschappij van het denken.

De theorie

Ondanks mijn interesse in esoterische, alternatieve stromingen zoals astrologie ben ik altijd een analytisch en rationeel mens geweest. Ik wil begrijpen hoe het leven werkt, wil de dingen kunnen verklaren. Ik neem niet klakkeloos iets aan. En dat is precies de reden waarom Human Design me vanaf het begin zo boeide. De kennis van Human Design is namelijk gebaseerd op een formule, het is een theorie waaraan natuurkundige wetten ten grondslag liggen. Om je voordeel te doen met het systeem hoef je niet te begrijpen hoe die formule precies werkt. Maar het kan je wel, zoals bij mij ook gebeurde, overtuigen van de betrouwbaarheid van het systeem.

De formule van Human Design werd geïntroduceerd door Robert Alan Krakower, een Canadese ondernemer, reclamestrategen en mediaproductent die begin jaren tachtig naar Europa was vertrokken om zijn geluk te zoeken. Na een aantal omzwervingen kwam hij terecht op Ibiza, waar hij zich voor een aantal jaar besloot te vestigen. In 1987 had Krakower een ervaring die zijn leven veranderde. Het verhaal gaat dat hij

na een wandeling met zijn hond terugkwam bij zijn huis, dat gebouwd was op een oude ruïne. Toen hij de zware deur van zijn woning opende, werd hij verblind door een immens fel licht, met een intensiteit die hij nooit eerder had waargenomen. Het was alsof het licht doordrong in elke vezel van zijn lichaam, wat een vreselijke fysieke pijn veroorzaakte. Het zweet brak hem uit, Krakower voelde dat zijn lichaam werd overgenomen door een superieure intelligentie die sterker was dan hijzelf. Direct daarna hoorde hij een mannelijke stem die uit het universum leek te komen. Elke keer als de stem sprak, verdween de pijn. De stem begon te spreken over de structuur van het universum, over de menselijke rol daarbinnen en over grote, mystieke systemen die de menselijke beschaving tot dan toe ontwikkeld had. De stem droeg Krakower op aan het werk te gaan en alles op te schrijven wat hij te horen kreeg. De stem overspoelde hem met een enorme stroom van technische informatie, die de kern van ons leven op aarde prijs gaf. Het duurde acht dagen en nachten voordat de stem verdween en Krakower achterliet met een enorme verzameling technische feiten en formules over de aard van de mens.

Krakower was altijd een scepticus geweest. Hij had een achtergrond in natuurkunde en had nooit interesse getoond in mystieke wetenswaardigheden. Hij wist zelfs zijn eigen sterrenbeeld niet, zo wordt verteld. De inbreuk van de stem op zijn leven vond Krakower dan ook heel vervelend. Maar de gebeurtenis was zo aangrijpend geweest dat hij het niet meer kon negeren. Krakower ging experimenteren en onderzoeken of hij de informatie die hij had gehoord kon uitwerken en toepassen op zijn eigen leven. Na een aantal jaren

ontdekte hij een systematiek en wist hij dat hij iets bijzonders in handen had. Vanaf dat moment noemde Robert Alan Krakower zichzelf Ra Uru Hu en werd het zijn missie om de kennis van Human Design verder uit te diepen en te verspreiden.

De ingrijpende ervaring die Ra op Ibiza onderging, wordt in Human Design-kringen vaak in verband gebracht met een zeldzame astronomische gebeurtenis die rond diezelfde tijd plaatsvond. Een supernova, een ontploffing van een ster, veroorzaakte een explosie van ontelbaar veel uiterst subtiele energiedeeltjes. Deze explosie beïnvloedde al het leven dat op dat moment op aarde aanwezig was. De bijzondere plek waar Ra op dat moment woonde, boven op een oude ruïne op Ibiza, zou de energie gekanaliseerd en versterkt hebben. De kosmische informatie werd door de supernova het universum in geslingerd en kwam op deze plek, op dit moment bij Ra terecht.

Maar er zijn ook een hoop sceptici die deze mystieke ontstaansgeschiedenis en het verband met de supernova terzijde schuiven. Hoezo hoorde Ra een stem? Hoe kon deze gedetailleerde, technische informatie ineens tot hem komen, zomaar uit het niets? De sceptici beweren dat Ra waarschijnlijk zijn heil had gezocht in hallucinerende middelen, niet onwaarschijnlijk in de jaren tachtig op Ibiza.

Wat de precieze toedracht van het ontstaan van Human Design ook is, het gaat erom dat jij als lezer onderzoekt of het systeem voor jou persoonlijk klopt. Als Human Design-analist benadruk ik elke keer weer hoe belangrijk het is om niets klakkeloos aan te nemen. Je hoeft mij of Ra Uru Hu niet te vertrouwen of geloven. Wel nodig ik je uit om te on-

derzoeken of het klopt wat je hoort. Blindvaren op een formule, een wetenschap of een ideologie buiten jezelf kan nooit het antwoord zijn op de levensvragen die je hebt. Alleen door jezelf toe te staan om te twijfelen, je kennis te toetsen en je zienswijze te durven veranderen kun je je ontwikkelingsweg op een zuivere manier vervolgen. Misschien is de ontstaansgeschiedenis van Human Design juist om die reden zo mysterieus. Ze nodigt je uit om kritisch te blijven.

Neutrino's

De informatie die Ra gedurende die acht dagen en nachten op Ibiza doorkreeg, bevatte voor een deel de kennis van een aantal al bestaande stromingen. Zo vormen de kwantummechanica, biochemie, genetica en sterrenkunde een basis voor de berekeningen waarmee het systeem later kon worden uitgediept. Naast deze wetenschappelijke stromingen hebben ook vier esoterische systemen hun invloed op Human Design: de astrologie, de Chinese I Tjing, de joodse kabbala en de hindoeïstische chakraleer. Bij ons in het Westen is de astrologie de bekendste esoterische wetenschap. Je zou kunnen zeggen dat Human Design de opvolger is van de astrologie en zelfs nog een aantal stappen verder gaat.

In de astrologie wordt met behulp van jouw geboortetijd en -plaats een berekening gemaakt van je exacte positie in tijd en ruimte ten opzichte van de planeten, de sterren en de zon. Uitgangspunt daarbij is dat de symboliek van de stand van de hemellichamen vertaald kan worden naar de eigenschappen en karakterontwikkeling van degene op wie de berekening van toepassing is. De astrologie verdeelt

het heelal in twaalf huizen (de twaalf tekens van de dierenriem), die allemaal in meer of mindere mate invloed hebben op je persoonlijkheid. De locatie van de zon geeft bijvoorbeeld aan welk teken bepalend is voor jouw identiteit. Dit wordt in de astrologie je sterrenbeeld genoemd. De planeet Mercurius symboliseert onze communicatieve vermogens en ons verlangen naar kennis. Staat Mercurius op het moment van geboorte in Weegschaal, dan beschik je over diplomatieke vermogens en heb je het vermogen om beide kanten van een kwestie te kunnen zien (het afwegen van een standpunt). Op dezelfde manier oefent elke planeet een specifieke invloed uit en zegt de plek in de dierenriem iets over de manier waarop deze invloed in jou aanwezig is.

Ook Human Design maakt gebruik van deze astrologische benadering, met de geboortepositie als uitgangspunt. Maar naast deze astrologische indeling gebruikt Human Design ook de 64 compartimenten van de Chinese I Tjing. Deze eeuwenoude oosterse wijsheid gaat uit van 64 'vakjes', de zogenaamde hexagrammen, die allemaal een unieke betekenis hebben. Het ontstaan van de I Tjing wordt toegeschreven aan de mythische Chinese keizer Fu Xi, die kennis verkreeg van de acht basisprincipes van de I Tjing toen hij bestudeerde op welke manieren het water van het schild van een schildpad afgleed. Deze verschillende manieren werden gerelateerd aan natuurverschijnselen, zoals wind, aarde, donder en hemel. In de loop der eeuwen ontwikkelde deze kennis van de acht zogenaamde trigrammen zich tot de 64 hexagrammen die we nu kennen. Elk hexagram bestaat uit twee trigrammen. Er zijn dus $8 \times 8 = 64$ combina-

ties mogelijk. Elk hexagram staat voor een mogelijke karaktereigenschap.

De astrologie en de I Tjing zijn wetenschappen die al duizenden jaren bestaan. In de loop van die duizenden jaren is de veronderstelde impact van planeten en hexagrammen op onze persoonlijkheid steeds verder bestudeerd en proefondervindelijk getoetst. Voor veel mensen is het niet eens meer van belang waar de kennis van planeten en hexagrammen vandaan komt, zij herkennen al zo veel in de omschrijving van hun persoonlijkheid dat ze ervan uitgaan dat de esoterische wetenschappen een kern van waarheid in zich hebben. Toch zijn er ook veel mensen die niet zomaar aannemen dat planeten en hexagrammen een stempel kunnen drukken op wie wij zijn. Zij vragen zich af: is het wetenschappelijk te verklaren dat planeten en hexagrammen ons leven in zo'n grote mate beïnvloeden?

Human Design stelt dat die wetenschappelijke verklaring er wel degelijk is. De impact van planeten en hexagrammen kan namelijk verklaard worden aan de hand van neutrino's. Neutrino's zijn minuscule energiedeeltjes die geproduceerd worden door sterren. Ze bewegen zich door het hele universum en doen dat met een snelheid die grenst aan de snelheid van het licht. Omdat neutrino's zo klein zijn in volume, kunnen ze overal doorheen bewegen, zowel door planeten als door elke afzonderlijke cel in ons lichaam. Human Design is gebaseerd op de theorie dat neutrino's de informatie opnemen uit de 64 hexagrammen en de planeten zoals die gepositioneerd zijn op het exacte moment van onze geboorte (en drie maanden daarvoor, zie verderop). Deze informatie geven de neutrino's door aan de cellen in ons lichaam. Ze druk-

ken op dat moment als het ware een heel specifieke stempel op ons wezen en bepalen hoe we in het leven zullen staan.

Lange tijd werd aangenomen dat neutrino's geen massa hadden en daardoor geen informatie konden overnemen of uitdragen. Toen Human Design in 1987 ontstond, was de wetenschappelijke kennis over neutrino's nog minimaal. Maar een decennium later, eind jaren negentig, ontdekten Amerikaanse en Japanse wetenschappers dat neutrino's van samenstelling veranderen en dat ze dus wel een bepaalde inhoud moesten hebben. Ondanks hun minuscule omvang bleken neutrino's wel een massa te hebben, waardoor ze informatie kunnen dragen en verspreiden. Het was een grote stap in het ontrafelen van de mysteriën van het universum. Wat Ra op basis van de Human Design-theorie al jaren verkondigde, werd nu bevestigd door de wetenschap.

Hoewel kwantumfysici en astronomen de laatste jaren enorm veel kennis hebben opgedaan over het heelal en de samenstelling van de kleinste deeltjes daarin, is er nog een groot deel van het universum dat wetenschappers niet kunnen detecteren. Dat blijkt namelijk uit het feit dat de zichtbare massa in de bij ons bekende sterrenstelsels niet genoeg bewegingssnelheid heeft om de beweging die zij nu maken te kunnen verklaren. Er moet dus ergens meer massa aanwezig zijn, alleen is die met de huidige inzichten en technieken nog niet te meten. Op basis van de massa die nog tekortkomt om de gemeten bewegingssnelheid te verklaren, veronderstellen wetenschappers dat de meetbare materie slechts een fractie beslaat van het hele universum. Het overgrote resterende deel wordt donkere materie genoemd, ongedefinieerde stof.

Human Design stelt dat deze donkere materie wordt gevormd door de massa van neutrino's. Dat is een revolutionaire stelling, want het mag dan wel bekend zijn dat neutrino's over massa beschikken, hun precieze eigenschappen en rol in het geheel kunnen wij met onze meetsystemen nog niet ontcijferen. Als de theorie van Human Design klopt, dan zou dat betekenen dat wij constant beïnvloed worden door de informatie die neutrino's bij zich dragen. Het zou betekenen dat niet wij als mensen de controle hebben, zoals wij altijd hebben gedacht, maar dat we onderdeel zijn van een immense energie, een oceaan van universele deeltjes. We worden veel meer aangestuurd door deze onbestemde massa dan we denken. Dit gegeven vormt het uitgangspunt van Human Design.

De kaart

Wanneer je jouw geboortegegevens invoert in het softwarestelsel van Human Design, verschijnt er een schematische tekening van een mens. In die tekening zie je negen vlakken, centra genoemd, die gebaseerd zijn op de chakra's uit de hindoeïstische traditie. De centra worden met elkaar verbonden door 32 lijnen, die hun oorsprong vinden in de levensboom van de kabbala. Deze lijnen worden kanalen genoemd. Aan weerszijden van elke lijn zie je een nummertje. Het zijn de 64 zogenoemde poorten, gebaseerd op de I Tjing-hexagrammen.